

LAIVAS

No. 4. Metai XII

Sausio-Jan. 23, 1932

1932 m. 12 m. 4 n.
Lietuvos Respublikos
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"L A I V A S"

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

I Užgavėnių Sekmadienis (Septuagesima).

E V A N G E L I J A
MATO 20, 1—16

ANUO metu Jėzus pasakė savo moky-
tiniams šitą prilyginimą: Dangaus ka-
ralystė panaši į žmogų šeiminką, kurs
anksti rytą išėjo samdyti darbininkų į
savo vynuogyną. Susiderėjęs su darbinin-
kais po denarą už dieną, jis nusiuntė juos
į savo vynuogyną. Išėjęs apie trečią va-
landą, jis pamatė kitus stovinčius be dar-
bo rinkoje ir jiems tarė: Eikite ir jūs į
mano vynuogyną, ir kas bus teisinga, aš
jums duosiu. Jie nuėjo. Jis vėl išėjo apie
šeštą ir devintą valandą ir taip pat pada-
rė. Ir apie vienuoliką valandą jis dar iš-
ėjo ir rado kitus stovinčius ir jiems tarė:
Ko čia stovite visą dieną dykinėdami?
Jie jam sako: Kad niekas mūsų nepasam-
dė. Jis jiems tarė: Eikite ir jūs į mano
vynuogyną. Atėjus gi vakarui, vynuogyno
savininkas tarė savo užveizdui: Pašauk
darbininkus ir atiduok jiems užmokesnį,
pradėdamas nuo paskutiniųjų iki pirmųjų.
Prisiartinę tat tie, kurie buvo atėję apie
vienuoliką valandą, gavo kiekvienas po
denarą. Atėję paskui pirmieji, tarėsi dau-
giaus gausią; bet ir jie gavo kiekvienas
po denarą. Imdami gi jie murmėjo prieš
šeimininką ir sakė: Šitie paskutiniai vi-
ną valandą tedirbo, ir tu padarei juos ly-
gius mums, kurie nešėme dienos ir kait-
ros našta. Bet jis, atsakydamas vienam

L E K C I J A
KORINT. 9, 24—10, 5

BROLIAI: Ar jūs nežinote, kad tie, ku-
rie bėga lenktynėse, visi, tiesa, bėga;
bet tik vienas tegauna laimikį? Taip bėg-
kite, kad jūs galėtumėte. Kiekvienas, kurs
cina imtynėmis, nuo viso susilaiko. Jie
juk tai daro, kad gautų pragaištantį vai-
niką, mes gi nepragaištantį. Taigi, aš taip
bėgu, ne kaip į nežinias; taip kaujuos, ne-
kaip orą plakdamas. Aš baudžiu savo kū-
ną ir stengiuos pavergti, kad kartais, ki-
tiems apsakojęs, pats nepasidaryčiau peik-
tinas.

Aš nenoriu, kad jūs, broliai, nežinotu-
mėte, jog mūsų tėvai visi buvo po debe-
simi, visi perėjo jūrą, visi buvo pakrikš-
tyti į Mozę debesyje ir jūroje, visi valgė
tą patį dvasinį valgį, ir visi gėrė tą patį
dvasinį gėrimą, (gėrė gi iš sekančios pas-
kui juos dvasinės uolos, o uola buvo Kris-
tus). Bet daug jų nepatiko Dievui.

iš jų, tarė: Prieteliau, aš tau nedarau
skriaundos; argi ne už denarą susiderėjai
su manim? Imk, kas tavo, ir eik sau; aš
gi noriu ir šitam paskutiniam duoti, kiek
ir tau. Arba ar man nevalia daryti, ko
noriu? ar tavo akis dėlto netikusi, kad aš
geras? Taip paskutiniai bus pirmi, ir pir-
mieji paskutiniai, nes daug pašauktų, ma-
ža gi išrinktų.

Dieviškojo Karaliaus Namai

Eucharistinė Meditacija

Tavo Apaštalų širdys buvo nuliūdusios, Dieviškasis mūsų Karaliau, kai Tu nuėjai į Dangų; tačiau koki raminantieji ir džiaugsmingi buvo Tavo žodžiai: „Štai, aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigos.“

O šiandien tikrai esantis Švč. Sakramente, uždarytas Tabernakule daugybės bažnyčių, kurios pastatytos kiekviename pasaulio kampe, Tu kartoji tuos pačius žodžius, kalbėdamas į širdis Tavo ištikimųjų, klupojančių prieš Tave: „Štai, aš esu su jumis per visas dienas“. Tu esi su mumis šventoje Tavo Bažnyčioje. Tavo Bažnyčia yra Tavo Namai. Čia Tu gyveni dieną ir naktį šitame meilės Sakramente ir čia Tu priimi savo ištikimuosius, kaip syečius. Tu iš širdies atsiliepi į juos ir širdingai kalbi į jų širdį, apdovanodamas juos gausiomis savo malonėmis; Tu irgi gauni džiaugsmo, kartu būdamas su jais — žmonių vaikais.

Taip. Katalikų Bažnyčia yra Tavo Namai, ir Tu esi Dangaus ir žemės Kūrėjas, Viešpats ir karalių Karalius. Ir čia Švč. Sakramente Tu nesi vienas. Su Ta-

vim gyvena Tėvas ir Šventoji Dvasia, sujungti vienoje Dieviškoje substancijoje. Tavo altorių apsiaučia Angeliškos Dvasios ir Šventosios Sielos; ir prieš Tavo Tabernakulą klūpoja Tavo sekėjai, garbindami Tave maldose. Tai ištikimi ir Tave mylintieji bičiuliai.

Kiekviena katalikiškoji bažnyčia yra Tavo Namai, ir Tu esi Dievas. Tu sutvėrei viską ir be Tavęs nieko nėra padaryta. Visa galinčios Tavo valios vienu veiksmu Tu galėjai įsteigti tiek bažnyčių kiekvienoj daly, kiek reikia mums ir garbingam Tavo majestotui; tačiau Tu to nepadarai ir nedarai. Tu nori, kad Tavo ištikimieji jas pastatytų Tau ir šventoji Tavo valia tesipildo. Toks dieviškasis trūsas, paties Dievo pavestas mums, kaip garbingas irkilnus! Mes sutinkame su didžiu džiaugsmu, nors ir žinome, kad bažnyčias, kurias statome, nėra tokios meniškos, nėra tokios puošnios, nėra tikrai vertos ir tinkamos Šventajam Tavo Vardui. Tačiau darome geriausia, kaip tik galima. Mes statome bažnyčias tokio gražumo ir tokio brangumo, kaip gyvenimo aplinkybės leidžia, ir Tu esi patenkintas.

Dideliuose miestuose, kur įvyksta iškilmingos ceremonijos minioms, kad vertingai garbintų Tave, statome milžiniškas katedras ir didingas bazilikas. Tai nestatome vien tik tuščiam žmonių pasididžiavimui bei keliauninkų nustebinimui ar palinksminimui. Tai statome tam, kad Tu, Dieviškasis Karaliau, galėtum gyventi ne nutolusioje ir paslėptoje vietoje, kurios reikėtų su šyiesa ieškoti ir rasti Tave, kad garbintų Tave, bet kad gyventum garbingoje vietoje, Didžiajame Altoriuje, kur būtum Tabernakule ar aukojamas Šventoje Aukoje ar išstatytas Švč. Sakramento benedikcijoje; ir tą Altorių da-

rome vyriausia ir įspūdingiausia Tavo Namų šventąja vieta, išpuošta visu pasididžiavimu ir garbingumu, ką žmogus gali teikti. Tai darome, norėdami išreikšti mūsų garbingumo meilę ir teikti malonumą ir šlovę Švenčiausiajai Tavo Širdžiai ir paskatinti Tavo ištikimuosius, kai ateina į Tavo šventyklą, kad nusižeminę klauptų ir melstųsi, atiduodami Tau garbę ir šlovę. Tai darydami, mes padedame tūkstančiams geros valios žmonių, ieškančių Tavęs visa širdim, kad surastų Tave ir nusiramintų; tuo būdu verčiame net Tavo priešininkus pripažinti nuoširdų mūsų tikėjimą ir didelį atvirą pasiaukojimą. Didįjį Altorių puošiame bažnyčioje, kad būtų garbės ir šlovės centras, apreiškiantis Dieviškąją Tavo šlovę, norėdami pažinti visus, dėl kurių Tu mirei, pažinti Tave ir mylėti Tave, kaip pridera, ir pasiaukoti Tau savo darbais ir gyvenimu. Net išorinę bažnyčios dalį išdailiname taip, kaip mums gyvenimo aplinkybės leidžia; tatai verčia praeinančius sustoti, stebėtis, įžengti vidun ir pagarbinti Tave.

Tos milžiniškos ir garbingos katedros, geriausias Jėzau, ryškiai pareiškia tvirtą mūsų tikėjimą Tavim, Dieviškasis Karaliau ir Atpirkėjau, ir visai Dangaus Karalystei. Tai visa tarnauja kilniam ir vertingam tikslui. Tačiau, Dieviškasis Karaliau, argi esi patenkintas tuo visu? Argi teikiama Tau garbingiausia vieta, argi duodama Tau priklausanti garbė ir šlovė, kuri atsispindėtų iš Tavo Altoriaus Sosto? Argi ne dažniau surandi didesnio džiaugsmo ir patenkinimo mažesniuose Tavo bažnyčiose, kur mažiau šviesos ir būna mažai arba visai nešildomos, kur ištikimieji turi daugiau laiko dažniau eiti bažnytėlėn aplankyti Tave ir ilgiau pasilikti su Tavim, dažniau išklaudyti šv. Mišių, dažniau priimti šv. Komuniją, dažniau išgirsti iš kunigo lūpų Dievo žodį?

Statydami Tau bažnyčias, geriausias Jėzau, ryžtamės atiduoti Tau didžiausią garbę ir šlovę ir patikti Švč. Tavo Širdžiai, o kartu padėti ir ištikimiams Tavo sekėjams. Senovėje buvo laikai, kad karo sukūriai siautė visur, o Tavo bažnyčios buvo statomos nuošaliai, beveik neprieinamose vietose, su mažais langais ir aukštais tvirtais mūrais, panašiais į tvirtoves. Tokie laikai jau praėjo. Šiomis dienomis stengiamės pastatyti bažnyčias arčiausiai namų židinio, kad jų vidus būtų erdvas ir švjesus, kad meniški langai būtų papuošti Dievo šventųjų paveikslais ir suteiktų estetišką-tikybinio džiaugsmo.

Šiltesniuose kraštuose statome milžiniškas bažnyčias, kurių vidus yra erdvas, teikia įkvėpimo ir nuostabiai žavi. Tačiau, kur viešpatauja amžinas sniegas ir ledai, ten nematysi milžiniškų bažnyčių. Statomos mažesnės. Betgi vis su ta intencija, kad patiktų Švč. Tavo Širdžiai.

Tiesiog apimantis įkvėpimas, Dieviškasis Karaliau, kad mylėtumėm Tavo Namų didingumą, kad turėtumėm bažnyčias kiekviename pasaulyje kampe, mieste ir sodžiuje. Tavo Viešpatie, bažnyčios didelės ir mažos, gražios ir puošnios, į kurias įžengęs surandi raminančią vienatvę, tą dangiškąją džiaugsmą ir linksmybę, žinant, kad Tu tikrai gyveni tose bažnyčiose, kaipo Prisikėlęs Išgelbėtojas Švč. Eucharistijoje ir kad mes galime įžengti į jų vidų, kada tik norime ir, rasti suraminimą priešais Tavo Tabernakulo ir kalbėtis su Tavim tiek laiko, kiek tik norime, ir būti užtikrintais, kad Tu esi patenkintas turėti mus Savo bičiuliais ir širdingai tartis su mūsų širdimis, kaipo geriausias ir galingiausias Bičiulis!

Psalmistas gražiai apibūdina Dieviškojo Karaliaus Namus, sakydamas: "Aš numylėjau Tavo Namų gražumą." Su tokia mintimi pamaldūs pasaulininkai, ei-

dami į darbą ar grįždami iš darbo, geriausias Jėzau, įžengia į bažnyčią — Tavo Namus, aplankyti geriausiąjį Bičiulį, nes jie gerai žino, kad Altoriaus Švč Sakramente yra Dangaus ir žemės Karalius, pas kurį galima rasti gyvybės gausumą ir išganymą. Taigi, su noru jie dažnai atlanko Jį ir pasilieka šventojo vienumo bendrijoje. O Dieviškajam Karaliui yra malonu pasilikti su tais, už kuriuos praliejo savo Kraują ir paaukojo savo kūno gyvybę, nes Jis myli visus. Jis savo meile nori uždegti atšalančių širdis, o neištikimuosius paraginti atgailai. Jis pasilieka su mumis, kad galėtumėm pas Jį ateiti su savo reikalais ir prašymais; Jis pasirėgęs yra išklausti nuolankios ir susigrądinusios širdies. Dieviškasis Karalius stiprina savo Švč. Kūnu ir Krauju mūsų sielą ir kūną, lyg priimdamas mus į savo dieviškąjį asmenį. Argi gali būti artimesnis santykis tarp dviejų asmenų, kaip yra mūsų santykiai su Jėzumi Kristumi? Jis savo malonėmis stiprina mus, o savo Kūnu ir Krauju maitindamas, rengia mus

į amžinąją laimę.

Taigi, kiekvienas turi pareikšti Dieviškajam Karaliui padėką, meilę, tikėjimą ir teikti geruosius visų dorybių darbus. Mes esame Išganytojo nuosavybė, Dangaus Karaliaus neverti tarnai. Turime Jo klausyti, Jį aplankyti. Išganytojas nori visus žmones išganyti, o mes esame Jo bičiuliai, kaip Jis pats pareiškė; taigi, plėskime išganymo darbą žmonių širdyse, tam stiprybės semkimės Jį aplankydami, su Juo pasitardami. Dieviškuoju savo mokymu Jėzus Kristus Karalius apšvietė pasaulį, nes Jis yra tikroji pasaulio šviesa. Norime šviesos savo protui — eikime pas Jį; norime stiprybės savo valiai — maldaukime Jį. Dieną darbo metu negalėdami Jo aplankyti, savo mintį dažnai pakreipkime prie Jo, bent iš tolo pagarbindami Viešpatį Jėzų Altoriaus Švč. Sakramente.

Tebūnie Jam amžinoji garbė ir teviešpatauja Jis per amžių amžius!

Kun. Pr. J. Vaitukaitis.

Šv. Marija, Piemenėliai ir Trys Išminčiai

Tokios begalinės svarbos įvykis, kaip kad JĖZAUS Išganytojo gimimas, suprantama, negalėjo praslinkti be tam tikro atžymėjimo iš aukštybių. Šiuos stebūklus aprašinėja šv. Lukas (II, 1-20) ir šv. Matas (II, 1-12).

JĖZUI gimus, tučtuojau pasirodo ant dangaus nepaprastai skaišti žvaigždė, kurios dėlei dar ir šiandieną laužo galvas astronomai, įvairiai aiškindami jos pasirodymą... Šv. Matas sako, jog trys išminčiai atėję Jeruzalėn, pradėjo klausinėti: “Kame yra gimusis Žydų karalius? nes mes matėme jo žvaigždę Rytų krašte, ir atėjome jo pagarbintų.” (II, 2). Ar šita

žvaigždė buvo matė ir piemenėliai, tai šv. Lukas apie tai nieko nerašo. Rasit, jie mažai tekreipė dėmesio į ją, kadangi KRISTUI gimus, jiems ganant naktį bandas, staiga pasirodė jiems Angelas ir “DIEVO skaistumas apšvietė juos.” Angelas nuramino juos, paskelbdamas “didį džiaugsmą, koks bus visai tautai, kad ...gimė ...Išganytojas.” Aplink šitą Angelą “pasirodė daugybė dangiškosios kariuomenės, kuri garbino DIEVĄ ir sakė: Garbė DIEVUI aukštybėje ir ramybė žemėje geros valios žmonėms!,” Piemenėliai, Angelo paraginti, skubiai bėga į Betliejaus tvartelį, randa “Mariją, Juozapą

ir kūdikį paguldytą prakartėje," puola kniūpšti prie Kūdikio, atiduoda Jam didžiausią pagarbą ir visiems apskatinėja jų matytus stebūklus...

Šv. Matas apskatinėja apie atėjusius pagarbintų užgimusį Išganytoją tris Išminčius iš rytų kraštų. Buvo tai tuo metu, kai žydų karalius Erodas buvo jau nebe pirmasis žydų kilmės karalius. Taip vadinami Trys Karaliai buvo tai išminčiai, kurie rytų kraštuose užsiimdavo tyrinėjimu žvaigždžių; taigi jie tuojuos patėmijo naujai pasirodžiusią nepaprastą žvaigždę ir DIEVO malonės apšviesti tuoju suprato, jog šita žvaigždė esanti ne kas kita, kaip tik laukiamojo Atpirkėjo gimimo ženklas. Šio dėlei jie tuč-tuojau leidosi kelionėn, sekdami žvaigždės nurodytais takais. Jiems prisitartinus ir užėjus į Jeruzalę, žvaigždės spinduliai pranyko; tad jie pradėjo klausinėti, kur yra gimęs žydų karalius. Erodas išsigąsta, sužino iš žydų mokslinčių, jog Mesijas turi gimti Betliejuje, pasikvietęs "slapčia" tris Išminčius, išklausinėja juos apie žvaigždės pasirodymo laiką ir klastingai kviečia juos, pasveikinus Gimusįjį, grįžti atgal per Jeruzalę ir jam viską išpasakoti. Jiems išėjus iš Jeruzalės, žvaigždė vėl pasirodo ir pradžiugusius išminčius priveda tiesiai prie JEZAUS, kurį nuolankiausiai pagarbinę, jie įteikia Švenčiausiajai Mergelei Motinai reikšmingas dovanas: auksą, kaipo karaliui, smilkalą kaipo DIEVUI ir myrą, kaipo žmogui. Trys Išminčiai be abejo apsakė savo kelionę ir buvimą pas Erodą ir po šio jau kitu keliu sugrįžo namo, jau nebeužeidami Jeruzalėn, nes jie gavo tokį DIEVO įsakymą.

Tokius tai stebūklus JEZAUS gimimo metu apskatinėja Šventoji Evangelija, trumpai pažymėdama, jog "Marija tėmyjo sau visus šituos dalykus ir svarstė juos savo širdyje" (Luk. II, 19).

Trumpai tai žodžiai, tačiau, kaip tik

kuo geriausiai apibūdina Švenčiausiąją Mergele Mariją. Kad kokiai kitai moteriškai gimtų prie šitokių aplinkybių vaikas, tai ji didžiutuosi, kalbėtų visiems, ką tik pamačius, kaip ji garsi ir šlovinga, kaip turi visi prieš ją lenktis?! Visai ne taip elgėsi Švenčiausioji Mergele Marija.

Ji geriau kitų suprato, kas čia dedasi, kadangi Ji DIEVO buvo apdovanota daug didesniu protu ir išmintimi, kaip kad pirmieji mūsų tėvai prieš nupuolant. Žmonių nė vienas nebuvo pažinęs DIEVO tiek, kiek Ji; matė savo Kūdikėlyje tikrąjį DIEVĄ-ŽMOGŪ, Išganytoją pasaulio. Ji žinojo Jojo uždavinio aukštumą, Jojo žemiškojo gyvenimo darbo prakilumą ir visą Jo svarbą mūsų amžinybės gyvenimui. Tinkamai pažindama visa šita, Ji negalėjo nemylėti šito Kūdikėlio, kursai atėjo šitan pasaulin atliktų savo dangiškojo Tėvo parėdymu, atpirktų žmones iš piktosios dvasios vergijos. Dėlei to Ji laikė svarbiu iš šalies žiūrėti ir mažiausį dalyką. Ji didžiausiu susidomėjimu "tėmyjo" visa, kas tik turėjo koki kad ir mažiausį sąryšį su Jos Kūdikio žemiškuoju gyvenimu. Jai nerūpėjo žmonių naujienos ir pasikalbėjimai. Jai rūpėjo tik tas, kas yra svarbiausiu žmogaus čia ant žemės uždaviniu, t. y. sielos laimė.

Tačiau, Švenčiausioji Mergele Motina ne vien tik "tėmyjo"; Ji "svarstė juos savo širdyje." Žinodama, jog DIEVAS nieko nedaro be tikslo, Ji rūpinosi suprasti visų šitų regėtų ir girdėtųjų stebūklų prasmę ir tikslą. Gi ir buvo kas svarstyti! Paniekinti vargšai piemenėliai pirmieji yra pašaukti garbinti savo Išganytoją, kadangi Jis atėjo apšviestų tamsybių; jiems tai pirmiesiems iš dangaus skelbiama "linksma naujiena," kad užgimęs tasai, kursai atnaujinsias žemės išvaizdą ir atidarysias iki šiol uždarytąjį dangų tiems, kurie garbins DIEVĄ aukštybėse ir kurie bus geros valios... Prie

Kūdikėlio lopšio pirmieji pribėgo piemenėliai, dar nesugadintos širdies ir pildantieji savo pareigas žmonės... Po jų prisitartina prie lopšio rinti mokslinčiai tyrinėtojai DIEVO Išminties ir galybės kūrinių ir atiduoda garbę savo Tverėjui ir savo Atpirkėjui, lyg kad prirodydami, jog rimtas mokslas neatitolina nuo DIEVO, bet priartina prie Jo... Žvaigždė pasislepia nuo žmonių, kai šie susitartina su ištvirkusiąja Jeruzale, gi ir vėl šviečia, kai žmogus atsitolina nuo pasaulinio triukšmo ir jojo pagundų... Išminčiai gauna DIEVO įsakymą nebegrižti Jeruzalėn, o eiti kitu keliu namo — taip pat elgiasi DIEVAS su mumis ir šiandien, liepdamas vengti kreivų kelių, gi eiti savo amžinon tėvynėn tiesiais keliais...

Kiek žodžių buvo pasakyta, kiek atskirų dalykų atsitiko, visa tai Švenčiausiajai Mergelei davė medžiagos apsvartymui; ir juo labiau Ji svarstė, juo labiau gilinosi Josios tikėjimas, juo karščiau liepsnojo DIEVO ir artimo meilė Josios širdyje...

Reikšmingi, giliai pamokinantieji ir išganingi tie žodžiai: “tėmijo” ir “svarstė”! O kad mes būtumėme rimtai apsvartinėję savo gyvenimo tikslą, Dievo paskelbtąją išmintį! Kiek tai klaidų būtumėme išvengę, kiek tai gero būtumėme padarę, kokios ramybės širdyje būtumėme išgiję, kokiais išminčiais būtumėme virtę! Deja! Mūsų gyvenimo siekis retai kam terūpi. Mes rūpinamės labiau žemiškais, dažniausiai tuščiais klausimais, siekiame laikinųjų siekių, gi laikome panikoje amžinuosius, kurie vien tiktai veda prie laimės... Vadiname save išmintingais, gudriais, gi iš tikrųjų tai esame tikri neišmanėliai, lyg kad akli, kurie kitiems išdrįsta kelią rodyti, o tuom tarpu, krinta ir vedėjai ir vedamieji į prapultį.

Štai Švenčiausioji Mergele, DIEVO Motina Marija ir pamokina mus, kaip eiti išminties ir išganymo keliu: “tėmijo” ir “svarstė”! “Morta, Morta daugeliu rūpiniesi, bet tik vienas yra reikalingas — išganymas. Marija pasirinko geresniąją dalį...”

“Ir štai žvaigždė, kurią buvo matę Rytų šalyje, ėjo pirm jų, kolai atėjus sustojo viršuje vietos, kame buvo vaikėlis. Pamatę žvaigždę jie džiaugėsi labai didžiu džiaugsmu. Įėję į namus, jie rado vaikėlį su jo motina Marija ir parpuolę pa-

garbino Jį. Paskui jie atidengė savo turtus ir atnašavo Jam dovanų: aukso, smilkalų ir myros. Gavę gi sapne perspėjimą nebėti atgal pas Eroda, jie kitų keliu sugrįžo į savo kraštą.”

(Mato 2, 1—12).

Išvidinēs Pilys Arba Rūmai.

PARAŠĒ SV. TERESĒ.

Iš angļu kalbos vertē S. M. S.

(Tešinys).

Tikēkite tuo, kā sakiau; neapsivilkite ir susilaikykite tiek, kiek pajēgsite, nuo nuolatinio paguodu apsvaigimo. Jei nepajēgtumēt nuo jų susilaikyti, tuomet reikētų apie savo padētį pranešti vyresniajai, kad ji sužinotusi galētų duoti jums pakankamai darbo, kad neliktų jums net laiko mąstyti apie tai; tokiu būdu išvengsite šito pavojaus. Šita apsvaigimo būtis, kai ji ilgai trunka, jei kartais nepadaro didesnės žalos, tad bent sveikata ir protas didžiai nukenčia. Jau čia pakankamai pasakiau įrodydama toms, kurios reikalavo, kad būtų klaidinga, kad ir kažin kokia dvasinė būklė jų bebūtų, jau tiek vengti svarstymų apie kūno dalykus, kad net įsivaizduotų, jog mąstymas apie švenčiausią Žmogystą gali sielai žalos padaryti.

17. Kai kurie asmenys tvirtina, gindami savo pažiūras, kad Viešpats savo mokiniamis yra pasakęs, kad jiems naudinga, kad Jis juos apleistų. To aš negaliu priimti. Jis to nesakė savo švenčiausiajai Motinai, nes Jos tikėjimas buvo tvirtas. Ji žinojo, jog Jis buvo Dievas ir Žmogus; ir nors ji mylėjo Jį daugiau, negu Jo mokiniai Jį mylėjo, ir tokiu tobulu būdu mylėjo, kad Jo gyvenimas prie jos ir Kūnu buvo jai pagalba. Apaštaly tikėjimas tuomet tur būt buvo silpnesnis, negu vėliau kad buvo, ir silpnesnis, negu mūsų, nes mes Jo Kūne nematome. Užtikrinu, dukrelės, kad aš laikau tai labai pavojinga nuomone, kurią kipšas (šėtonas) galētų pasinaudoti, kad iš mūsų atimtų pamaldumą Šv. Sakramentui.

18. Klaidinga nuomone, kuria pirmiau vadovaujaisi, nors ji nepriyedė mane prie to, bet aš ne labai mėgau mąstyti apie

Jėzų Kristų, geriau mėgau pasilikti susitelkus ir laukti dvasinių paguodų. Aiškiai pamačiau, kad jau klystu, nes negalėjau visuomet pasilikti šitoje būtyje, mano mintys skrajojo šen ir ten, o siela, lyg paukštėlis, nuolat skrajojo, nesurasdama sau poilsio vietos. Tuo būdu daug laiko sugaišinau ir nedariau didelės pažangos dorybėje nei maldoje.

19. Nesupratau kas yra to priežastis, o kadangi tikėjau, kad aš išmintingai elgiuosi, tai gal niekuomet nebūčiau ir sužinotusi, kad klystu, jei ne patarimas, kurį gavau iš vieno Dievo tarno, man užklauius jį apie mano maldos būdą. Tuomet ko aiškiausiai supratau, kad klydau ir niekuomet nenustojau gailėtis, kad ir buvo toks laikas, kada aš nesupratau, kaip yra galima ką gero pelnyti iš tokio didelio nuostolio. Jei ir galėčiau, tačiau aš nieko neieškočiau kitaip, kaip per Jį, iš Kurio eina visas gėris, kokį tik turime. Tegu Jis būna amžinai garbinamas. Amen.

SKYRIUS VIII

NURODO KOKIU BŪDU DIEVAS KALBASI SU SIELA PER PROTO VIZIJĄ. ŠIS SKYRIUS SUTEIKIA PATARIMŲ APIE ŠITĄ DALYKĄ, TAIP PAT NURODO, KOKIA ĮTAKĄ DARO ŠI VIZIJA, KAI JI YRA TIKRA. ŠITOS DOVANOS TURI BŪTI SLEPIAMOS.

1. *Viešpaties artumas prie sielos.* 2. *Šv. Teresės pergyvenimas to viso.* 3. *Pasitikėjimas ir malonės, emanacijos iš šitos vizijos.* 4. *Jos įtaka.* 5. *Siela per ją įgyja nuolankumą.* 6. *Ji parengia sielą kitų malonių įgijimui.* 7. *Šventųjų artumo atjautimas.* 8. *Pareigos, emanacijos iš šios malonės.* 9. *Padariniai, iš kurių galima pažinti, ar šitos malonės yra tikros ar ne.* 10. *Reik pasiklausti nuodėmklausį.* 11. *Viešpats apšvies mūsų patarėjus.* 12. *I-*

spėjimai apie šitą matymą.

1. Kad jus labiau įtikinčiau, seselės, tu, ką sakiau ir kad nurodyčiau jums, kad ko toliau siela pažengia tobulybėn, to arčiau šitas geras Jėzus su ja bendrauja; taip pat naudinga jums žinoti, kad šitoje būklėje, kada Jėzus to nori, siela pati savaime negali pasitraukti iš Jo akivaizdos. Tą aiškiai matome iš to, kaip ir kokiais įvairiais būdais Jo Didybė teikiasi Savo meilę nuostabiais apreiškimais ir matymais, kuriuos jeigu Jis suteiks man pagalbą, bandysiu nupiešti, kad neišsigastumėt jų, jei jums tektų patirti kai kurias šias dovanas. Derėtų mums, nors pačios jų ir neįgytume, karštai garbinti Viešpatį už tokį Jo santykį su Savo tvariniais, nes žinome kaip begalinis Jis yra Savo didybėje ir galybėje.

2. Pavyzdžiui, siela, kuri visiškai nesitiki tokios dovanos, net niekuomet nėra įsivaizdinusi, kad būtų jos verta, susyk pajunta, kad Jėzus stovi prie jos, nors ji, nei savo kūno, nei sielos akimis, nemato Jo. Toks nujautimas yra pavadintas proto vizija; nežinau kodėl. Pažinau tokią sielą, kuriai Dievas suteikė šitą ir kitas malones, kurias vėliau paaiškinsiu. Pradžioje jai tas darė skausmo, nes ji negalėjo suprasti, kas joje dedasi; ji nieko nematė, bet ji taip gyvai jautė, kad Jėzus Kristus kokių nors būdu davėsi jai, ir ji visai neabejojo, kad tai buvo kokia nors vizija, bet nežinojo ar iš Dievo ar ne. Tačiau galingų vizijos padarinių pakako įrodyti, kad ji iš Dievoėjo; bet ji vis turėjo baimės, nes niekuomet nebuvo girdėjusi apie proto viziją, ir nežinojo, kad tai būtų galimas daiktas. Ji gi buvo tikra ir patenkinta, kad Viešpats buvo prie jos, ir, kad Jis jau yra panašiu būdu kelis kartus į ją prakalbėjęs. Prieš įsigysiant šitą dovaną, ji buvo jau girdėjusi jai tartus žodžius, bet niekuomet nežinojo, kas juos ištarė.

3. Ji šios vizijos išsigando, nes ji nė-

ra panaši į vaizduotės viziją. Ji greitai neišnyksta, bet trunka kelias dienas, o net kartais ilgiau per metus. Ji labai susirūpinusi nuėjo pas savo nuodėmklausį, kuris paklausė ją, kaip, jeigu ji nieko nematė, ji žinojo, kad Jėzus yra buvęs arti jos ir dar įsakė jai apibudinti Jo išvaizdą. Ji jam atsakė, kad negali to padaryti ir kad nėra mačiusi Jo veido, dėl to ir negali Jam daugiau pasakyti, kaip tik tiek, kiek jau yra pasakiusi. Bet tvirtino, kad yra tikra, tiesą sako, kuomet sako, kad Jėzus į ją kalbėjo ir kad tai nebuvo vaizduotės apvilimas. Nors asmenys nuolat ją įspėdavo, kad ji apsisaugotų šitos vizijos; bet paprastai jai buvo negalimu daiktu prisiversti netikėti tuo, ypač kai ji išgirdavo žodžius: ‘Nesibijok, tai Aš.’

OTTAWA, KANADA. “Northwest Review” laikraštis paduoda gražų ir įdomų pasakojimą apie vienos moters stiprų ir gyvą tikėjimą. Tai įvyko Kanadoje.

James Chausse ir William Taule, abu iš Maniwaki Indijonų rezervacijos, iškeliavo į metinę medžioklę, 80 mailių į šiaurę nuo Maniwahi. Su jais iškeliavo jų moterys. Abu medžiotojai sėdo į luotą; moterys pasiliko ant kranto. Luotas nuplaukė gana toli nuo kranto ir leidosi upe žemyn. Staiga, jis smarkiai atsimušė į nematomą iš po vandens kelmą, skilo ir panėrė vandenyn su keliauninkais. Abu žuvo.

Atvykę žmonės dvi dienas ieškojo skenduolių. Nesurado.

Chausse moteris buvo labai religinga ir gilaus tikėjimo. Ji karštai pasimeldė, sukėlė kryžium du medžio gabalėliu ir tą nedidelį kryžių paleido ant vandens. Kryžius, vandens nešamas, plaukė. Bet štai vienur vanduo staiga jį pasuko į vieną vietą ir jis ten sustojo. Moteris prašė ten ieškoti skenduolių.

Iš tikrųjų abiejų skenduolių kūnai ten surasti.

Katalikų Pasaulyje

VYSKUPŲ MINTIS

BRIUSELIS. — B E L G I J A. Vyskupai išleido bendrą ganytojiškąjį laišką. Jis buvo skaitomas visose katalikiškose bažnyčiose visoje Belgijoje. Tame laiške jie atvirai pareiškė, kad valstybių vyrams nepaisėkė išryšti dabartinės susipynusios ekonomijos klausimai ir nepaisėkė prašalinti nedarbas dėl to, kad niekur jų darbe nebuvo minėtas net Dievo vardas. Vyskupai ragino tikinčiuosius susiaurinti savo išlaidas tik reikalingiausiems pragyvenimo reikalams, vengiant pertekliaus ir smagumų.

—o—

Taip. Žmonės, o itin valdžių atstovai labai, labai pamišę yra, kad Dievas duoda ir Dievas atima. Jis tai gali padaryti ir padaro, itin tada, kada žmonės bando parodyti, kad jie gali be Dievo apsieiti.

Pagyvensime, pamatysime.

BERLYNAS, Vokietija. Vokietijoje nedarbas nemažėja, bet auga. Nedirbančiųjų būklė darosi vis sunkesnė ir baisesnė. Šeima iš trijų gauna apdraudos pašalpos 6 markes savaitėje. Skolos auga, randos nemokamos ir šelpimo organizacijos pilnos abejonių, ar tėsės.

Vokietijos katalikai užėmė pirmą vietą nešime pagalbos badaujantiems. Berlyno vyskupui patarus, tuojaus sutiko visos šeimos, kurios turi nors kokių dar įeigų, imti maitinti nors po vieną vaiką nedirbančiųjų.

Berlyno katalikai, vadovaujant vyskupui Schreiber puikiai susiorganizavo. Galima sakyti, neliko kataliko, kuris nebūtų įėjęs ton organizacijon. Pašalpa teikiama vargo prislėgtiems drabužiais, maistu, prieglauda ir pinigais.

SEWARD, Alaska. "Lekiojantieji Misijonieriai" Brolis Jurgis Feltes ir Mar-

celis Lapayere surasti. Vienas orlaivininkas, kuris jų ieškojo, pastebėjo ant žemės orlaivį ir šalia kaip ir kokį bustelį gyventi. Tai pastebėti netoli ugniakalnio, ant upelio Gainer krantų.

Tas orlaivininkas Blunt spėja, kad jų orlaivis neveikia ir jis stovi, paskendęs sniege. Kad ne "kempė" šalia jis gal būtų visiškai neįžiūrėjęs jų. Jis numetęs jiems maisto ir raštelį, kad pranešęs, kur jie yra.

Tuom tarpu su šunimis ir rogėmis jau ten keliauja gelbėtojai.

COLUMBUS, Ohio. Čia Padėkos Dievoje Šv. Tėvo atstovas Jo Malonybė Arkiv. Pietro Fumasoni-Biondi šventino Pontifikalę Kolegiją Josephinum. Pasinaudodama šia proga delegatas pareiškė daug pagyrimo žodžių kunigų seminarijoms, kurių vis daugiau ir daugiau pristeigiama J. A. Valstybėse. Be to pabrėžė, kad jose keliamas ir mokslas aukštyne, kad kunigai jį įgiję, aukštai iškėlę neštų religijos vėliavą.

MADRIDAS, Ispanija. Čia eina smarkus ir didelis katalikų judėjimas prieš respublikos konstituciją, kuri daro katalikams daug skandžių skriaudų.

Dešimtimis tūkstančių katalikai dalyvauja susirinkimuose ir reikalauja peržiūrėti ir atitaisyti ne konstitucijos punktus. Socialistai net paskelbė gelžkelių streiką, kad katalikai negalėtų pasiekti susirinkimų punktų.

Kitų šalių katalikai siunčia Ispanijos katalikams užuojautos ir padaršinimo laiškus. Itin pasižymėjo Vokietijos katalikai.

Šie savo gyvenime yra perleidę daug kovų už savo sąžinės laisvę. Daug jie išsikovojo. Taigi gali ir labai daug patarti ir savo pavyzdžiu padaršinti.

Mūsų Darbai

JAUNIMAS IR MES

AMERIKOS lietuvių gyvenime įsiviešėjo naujas epochas: lietuvių jaunimą. Tai padarė pasišventėlių drąsa, kilnus užsimojimas dideliems darbams nuveikt, sudėtos tūkstančių Rėmėjų aukos ir Tėvų Marijonų geriausių savo jėgų pašventimas tam kilniam tikslui. Turime bernaičių aukštesniąją mokyklą, šv. Panos Marijos Kolegiją, Thompson, Conn. Ir štai, vos prasidėjo pirmi mokslo metai, jau ten suplaukė daugiau 60 jaunuolių mokytis. 12 mokytojų lavina jų protus ir širdis, ugdo mūs ateivijos švelniausius žiedus ateities darbams. Įsigytoji nuosavybė daro daug garbės patiems lietuviams. Ją, tiesa, pigiai pirkome, — nereikėjo nei šimto tūkstančių dolerių mokėt, kuomet tos nuosavybės tikroji vertė yra bent šešis kartus didesnė. Užtat visa graži aplinkuma, dailusis mokyklos namas, platusis parkas su įvairiaisiais medžiais, aliejomis, parinktiniaisiais krūmais, vaismedžiais, altanomis, takais ir kietais akmeniniais keliais kelia pasigrožėjimą ir padyvą tais, kurie valdo tą taip pasakiškai dailią vietą. Į mūs Kolegiją atvyksta svetimtaučiai ir negal ja atsigrožėti. Tą dailią įstaigą sukūrė visų Rėmėjų ir Tėvų Marijonų bendras darbas. Tikrai, didelis lietuvių laimėjimas.

Į gražią, patogią įstaigą daugiau jaunimo veržiasi, negu į negražią. Tą rodo pirmieji Kolegijos metai. Yra pavojaus, kad sekančiais mokslo metais šv. Panos Marijos Kolegija nesutalpins mokinių. Bet tai parodys ateitis. Kol kas reikia tai Kolegijai pinigų įvairioms reikmenims įsitaisyti, padaryti būtinuosius pataisymus, apmokėti mokesčius bei nuošimčius už pascolas, nes vieni Tėvai Marijonai, atida-

vę lietuvių visuomenei gabiausius savo kunigus mokytojais Kolegijon, nebepajėgia visų tų našų patys vieni pakelti. Todėl bus labai geras Rėmėjų darbas, jei patys ir šiais metais ateis Kolegijai į pagalbą, aukodami bent vienos dienos uždarbį ir paieškodami naujų Kolegijai Rėmėjų. Juk šandie priklausyt į Kolegijos Rėmėjus, turint taip gražią mokslo įstaigą, yra garbingas dalykas. Tos garbės ir džiaugsmo nepavydėkime savo kaimynams, — ir juos paraginkime rašytis Kolegijos Rėmėjais. Juo plačiau plis žinios apie šv. P. Marijos Kolegiją, juo daugiau susilauksime Rėmėjų ir daugiau jaunimo, sužinos apie mūs garbingą įstaigą.

Brangūs Rėmėjai, Kolegijos likimas ir lietuviybės likimas Amerikoje eina greta. Užtikrinkim Kolegijai gražų vystymąsi, tai džiaugsimės ir mūs jaunimo spartesniu susipratimu. Ne kas kitas, tik Kolegijos Rėmėjai savo doleriais ir pasišventimu išgelbės lietuvių tautos ketvirtosios dalies likimą Amerikos žemelėj. Visi tat į darbą už mūsų Kolegiją, už mūsų jaunimą.

Kolegijos Rėmėjai:

M. Dragunas, S. Boston, Mass. . .	3.00
O. Kibartienė, S. Boston, Mass. . .	3.00
A. Lubert, Chicago, Ill.	5.00
A. Danisevičia, Machanoy City, Pa. . .	3.00
A. P. ir J. Damuliai, Johnston, City, Ill.	25.00
A. Vareikienė, Dayton, Ohio	1.00
M. F. Aitučiai, Rockford, Ill. . . .	2.00
P. Insoda, Chicago, Ill.	1.00
J. Krinėinas, Chicago, Ill.	2.00
R. Rutkauskienė, New Britain, Conn. .	5.00
Juoz. Lukša, New Britain, Conn. . . .	5.00
Pr. Aukštakalnis, Minersville, Pa. . .	5.00
Mat. S. Dragunas, S. Boston, Mass. .	1.00
A. Litvinienė, Maspeth, L.I., N.Y. . .	1.00

V. Kubilienė, Montello, Mass. . .	50.00	L. Rutkauskienė, Shenandoah, Pa.	1.00
J. Laugaudas, Cicero, Ill.	3.00	Kun. V. Smilgius, Covington, N. Y.	5.00
Ag. Raškevičienė, Chicago, Ill. . .	1.00	V. Sorakienė, Rockford, Ill.	1.00
R. Baidokienė, Mt. Carmel, Pa. . .	1.00	M. Petrauskas, Bristol, Conn. . .	4.28
Pov. Marazas, Pittsburgh, Pa. . .	5.00	A. Poniškis, Phila., Pa.	1.00
Em. Povilonienė, Campbell, Ohio	1.00	R. Dzikauskas, New Britain, Conn.	1.00
Marg. Kazlauskaitė, Brooklyn, N.Y.	5.00	B. Raževičienė, Brooklyn, N. Y. . .	1.00
Mrs. Climevech, Centralia, Ill. . .	2.00	M. Jakonienė, Chicago, Ill.	5.00
L. Serbentas, Calumet, Ill.	3.00		
V. Vaišvilienė, Cicero, Ill.	3.00		
Kun. J. Martis, Gary, Ind.	3.00		
A. Skirkienė, Chicago, Ill.	3.00		
J. Jaglauskas, Kankakee, Ill. . . .	2.00		
Šv. Jurgio draugija, Kankakee, Ill.	19.00		
J. ir A. Kulikauskai, Chicago, Ill.	5.00		
Eleon. Danikauskienė, Chicago, Ill.	2.00		
J. Urbelis, Indiana Harbor, Ind.	1.00		
Pr. Venckus, Kenosha, Wis.	2.00		
B. Sekleckis, Chicago, Ill.	1.00		
V. Kodis, Chicago, Ill.	5.00		
Mrs. Pavelkienė, Shenandoah, Pa.	1.00		
Stakulis, Detroit, Mich.	1.00		
V. Klimas, Chicago, Ill.	1.00		
B. Pocius, Brooklyn, N. Y.	5.00		
A. Steponaitis, Rochester, N. Y. . .	1.00		
R. Butauskas, Brooklyn, N. Y. . . .	3.00		
R. Butauskas, Brooklyn, N. Y. . .	5.00		
St. Lukoševičius, Brooklyn, N. Y.	4.00		
L. Kvederienė, S. S. Pittsburgh, Pa.	5.00		
Morta Abluz, Kinkston, N. J. . . .	3.00		
A. Meale, Bernardville, N. J.	2.00		
A. ir P. Ropiai, Shenandoah, Pa.	6.00		
J. Palonienė, Shenandoah, Pa. . . .	3.00		
A. Kvederavičienė, Shenandoah, Pa.	1.00		
M. Kirtiklienė, Seltzer City, Pa.	5.00		
A. Borisas, Chicago, Ill.	4.50		
K. Kissel, Maywood, Ill.	1.00		
J. Valkevičienė, Waterbury, Conn.	3.00		
James Ignotas, Waterbury, Conn.	3.00		
V. ir J. Kasparai, Taylorville, Ill.	5.00		
P. Karosas, Nashua, N. H.	3.00		
J. ir O. Sakinskai, Grand Rapids, M.	1.00		
O. Rustekienė, S. Boston, Mass.	3.00		
P. Gindvilis, S. Boston, Mass. . .	2.00		
V. Krasauskas, Chicago, Ill.	1.00		
K. Šližienė, Athol, Mass.	3.00		

(Bus daugiau)

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Remėjams už aukas. *Remėjų Centrus.*

A. † A.

KUN. JURGIS TILVYTIS

Marijonų Panevėžio namo vyresnysis mirė gruodžio 24, 1931 m. Šv. Mišios už mirusį buvo Marijonų Vienuolyne sausio 10, 1932 m. Visų-gi Rėmėjų prašome už a. a. kun. Jurgio sielą sukalbėti po 1 Rožančiaus dalį.

A. † A.

BROLIS ANTANAS SIVICKAS

Marijampolės Marijonų gimnazijos mokytojas mirė gruodžio 10 d., 1931 m. Šv. Mišios už mirusį bus Marijonų Vienuolyne sausio 27 d. 1932 m. Visų Rėmėjų prašome už a. a. Antano sielą sukalbėti po 1 Rožančiaus dalį.

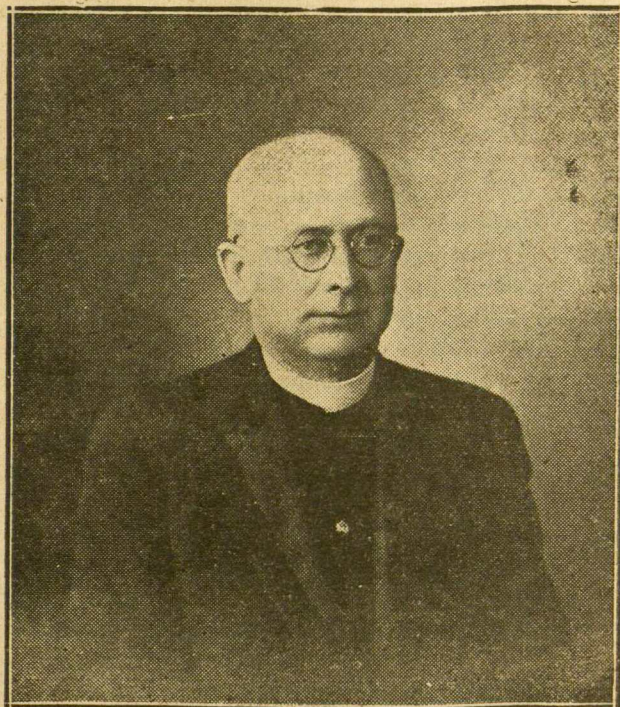
A. † A.

BROLIS GABRIELIUS GYLYS

Panevėžio Marijonų bažnyčios zakristijonas mirė gruodžio 22, 1931 m. Šv. Mišios bus Marijonų Vienuolyne 27 d. sausio, 1932 m. Visų-gi Rėmėjų prašome sukalbėti už a. a. Gabrieliiaus sielą po 1 Rožančiaus dalį.

Amerikos Letuvių Žinios

Kun. Jonas J. Ambotas, šv. Trejybės lietuvių parapijos Hartford, Conn. klebonas, lietuvių bernaičių kolegijos St. Mary's College, Thompson, Conn. garbės narys įsteigėjas, A. L. R. K. Federacijos Dvasios Vadas, prieš šiuos Naujus Metus minėjo savo trisdešimties metų kunigavimo sukaktį. Kun. Ambotas Amerikos lietuvių gyvenime, o ypač katalikų veikime yra pasižymėjęs, kaip kilnus darbuotojas ir garbingas vadas. Jo gimtinė Lietuvoje, Vosiliškiuose, Kėdainių apskrityje, kuriame kitados lenkomanija giliai buvo suleidus savo šaknis. Prisiminus D. G. kun. Amboto šeimos bajorišką kilmę ir jo amžiaus pirmąjį dvidešimtmetį nuo 1869 ligi 1890 metų pergyventą tėvynėje, reikia pabrėžti jo sielos didį atsparumą ir kilnumą, nes tų laikų papročiai jo neįveikė. Lietuvoje ir Amerikoje nepribloškė prie lenkininkų, kurie tuomet daugelį lietuvių gabių jaunikačių įkinkė į savųjų darbininkų eiles ir taip ant visados juos mūsų išeivijai atėmė bei išplėšė. Šio likimo kilnus kun. Ambotas išvengė, per keletą metų Chicagoje ir kitur savystoviai ir sunkiai dienomis dirbo, naktimis mokinosi ir pasinaudojo 1893 m. šv. Ciriliaus lenkų kolegija Detroit, Mich. kad pasiruošti į šv. Jono seminariją, Brighton, Mass., kurioje 1901 metais užbaigė šv. Teologijos mokslą ir Hartfordo vyskupo M. Tierey tais pat metais išventintas buvo į kunigus gruodžio 21 d. Vyskupas, nebeturėdamas lietuvių tarpe tinkamos vietos, jaunam kunigui, gerai mokančiam lenkų kalbą, davė vikaro vietą Švč. Marijos lenkų parapijoje, Norwich, Conn. Ten jam pirmiausiai virš dešimties metų

teko darbuotis. Palankus Dvasinei Vyriausybei, darbštus parapijoje, ir pas svečiuosius, savųjų nepamiršdavo, nuo jų nesislėpdavo, jų dvasios reikalus atjautė ir jiems progai atsitaikius tarnavo, būdamas lietuvių bažnyčiose su dvasine pagalba per atlaidus ir šiaip jau įvairiose lietuvių bažnytinėse iškilmėse.

Iš darbuotės lenkų tarpe pažymėtinas kun. J. J. Amboto prietikis su jaunimo Sakalų organizacijos delegatais Norwich, Conn. atvykusiais seimuoti. Sakalų seimo vietinė rengimo komisija iškalno susitarė su kun. Ambotu seimo pamaldų tvarka, sulyg jos bažnytinėse pamaldose Seimo dalyviams paskirta bažnyčioje vietos, daromai Sakalų manifestacijai ir jos ženkliams sudėti laike pamaldų bažnyčios prie-

angyje ir gi nurodyta vietas. Sakalų susirinkęs jaunimas priprastu sau gyvumu ir nepaisymu išdidžiai miesto gatvėmis žygiuojant su visomis savo vėliavomis ir manifestacijos ženklais, neigiant jiems rodomą tvarką, trukšmingai sugužėjo bažnyčion. Bet su šv. Mišiomis pasiruošęs kun. Ambotas prie altoriaus ne išėjo, kol Seimo komisija bažnyčioje neįvykdė nustatytos tvarkos. Po tam šv. Mišioms prasidėjus dalis karštuolių delegatų apleido bažnyčią ir tik, Mišioms pasibaigus, grįžo pamokslo pasiklausyti, matomai tuo tikslu, kad pamokslininką už žodžio nutvėrus, turėti šio tokio pagrindo kunigo kaltinimais savo nedrausmingumą pateisinti. Šie sumetimai jiems nepavyko praveisti, nes pamokslininkas tasai pats kun. Ambotas, nė kiek nesikarščiudamas ir triukšmadarius visai ignoruodamas, pasakė gražų, už širdies tveriantį pamokslą. Trukšmadariai negalėdami prikibti, dar bandė pulti kun. Ambotą spaudoje, bet ir čia jiems nepavyko, nes pati Seimo Rengimo Komisija atsiliepė ir paaiškino trukšmadarių nekultūringą bažnyčioje elgimasi dėliai nesilaikymo Seimo komisijos nustatytos tvarkos.

J. E. Hilan, D. D., Hartford'o vyskupas kun. Ambotui pilnai pasitikėdamas ir jį pagerbdamas kaip tik 1912 m. rado si Hartford'e, Conn. lietuvių tarpe vietelė ten tuojaus jį ir paskyrė klebonu. Toje parap. tuomet buvo tiktai 105 šeimos. Su pilnu atsidavimu sunkioms klebono pareigoms, kad ir menkoje, prasiskolinusioje vietoje, bet jau tarp savųjų kantariai, patvariai ir su dideliu taktu ir pasiaukojimu ėmėsi darbo. Ir štai šiandien jo dvidešimties metų darbuotė apvainikuota gražiai išvystyta ir sutvarkyta šv. Trejybės lietuvių parapija: su nauja mūro bažnyčia, didele mokykla, svetaine, klebonija, seserų mokytojų vienuolynu ir net nuoma, parapijai nešančiais, namais.

Hartford'o plačios apylinkės lietuviai savo kleboną myli ir stropiai net iš tolymųjų ūkių erdvę bažnyčią pripildo šventadieniais klausydami dievotai šv. Mišių ir pamokslų. Dvasinio darbo šv. Trejybės bažnyčioje daug pasidarė, užtat gerb. klebonas pasirūpino turėti nuolatinį pagalbininką kunigą vikarą. Dažnai kviečia misijonierius su šv. Misijomis ir pats, neuilstamai dirbdamas, niekuomet neapleidžia katalikiškųjų organizacijų kaip antai: Federacijos, Darbininkų, R. K. Susivienijimo, Kunigų Vienybės ir kitų Seimų! Tad aiškiai matoma, dėl ko kun. J. Ambotas yra taip visų mylimas, gerbiamas ir visų Amerikos lietuvių organizacijų vadu šaukiamas.

D. G. kun. J. J. Ambotą, jo amžiaus jau septintame dešimtmetyje dar stiprų, sveiką ir veiklų sveikiname ir ilgiausių metų linkime!

LONDONAS.

Jaunimas

Daugelis Amerikos kolonijų dejuoja, klausinėja, kur mūsų jaunimas dingęs. Vos apsideva, ar išteka, jau akių nerodas lietuvių draugijose. To negalima pasakyt apie Londono lietuvių jaunimą. Jaunieji moka savo gimtąją kalbą šalia oficialės anglų kalbos. Pasitaiko išimčių. Bet kur jų nėra visi gi žinome, jog išimtys nesudaro taisyklių. Jaunimui nutolti padeda visa aplinka. Didelis miestas, daug gražių vietų ir įstaigų turi svetimieji. Iki šio rudens Londono liet. vaikinai buvo lyg apsnūdę, užtat dabar ima gaivinti savo Sporto klūbą. Jis turi apie 40 vaikinių. Savo laiku lietuviai sportininkai buvo pasižymėję ir laimėjo ne vieną dovaną. Reorganizacinis sportininkų susirinkimas lapkr. 22 d. žada įnešti naujos dvasios į Londono jaunimą.

PRAŠO PASIMELSTI

Marijona Tviragienė prašo pasimelsti už vyro sveikatą. Sveika Marija.

Klausimai Ir Atsakymai

KLAUSIMAS. Ar tiesa, kad katalikų Bažnyčia mokina, kad šv. Juozapo kūnas paimtas yra į dangų? Čikagietis.

ATSAKYMAS. Netiesa. Bažnyčia niekuomet to nemokino ir nemokina.

KLAUSIMAS. Jei kas nors meldžia Dievą kokių žemiškų dalykų ir jo prašymai išsipildo, ar gali tai būti ženklas, kad yra malonės stovyje. Z—tas.

ATSAKYMAS. Ne. Dievo saulelė šviečia ir geriems ir blogiems, Jo lietus lyja visokiems. Kartais Dievas atmoka žemės daiktais tiems, kurie ką nors gerą ant žemės padarė, bet nepelnys išganymo, nes juomi nesirūpina.

KLAUSIMAS. Ar yra Nekalto Prasiidėjimo rožančius ir kaip jis kalbamas?

Or—nė. Detroit.

ATSAKYMAS. Nėra tikrojo rožančiaus, bet yra Nekalto Prasiidėjimo karunkėlė. Ji turi tris stambesnius žirnelius ir 12 mažesniųjų. Ji kalbama šiaip:

“Tėbūna garbinamas Šventas ir Nekaltas Šv. P. Marijos Prasiidėjimas.” Paskui 1 Tėve mūsų, 4 Sveika Marija ir 1 Garbė Tėvui.

Visa tai, panašioje tvarkoje, kalbama dar du kartu.

KLAUSIMAS. Ar reikalinga motinai, po gimdymo kūdikio įsivesdinti

Neb—nė.

ATSAKYMAS. Įsakymo nėra, nei pareigos nėra. Taigi nėra nuodėmės tą apeigą apleisti.

Bet dievobaiminga motina neapleidžia. Ji pelno Rituale nuskirtą palaiminimą, kad ji ir jos kūdikis užsipelnytų visuomet džiaugtis šv. Panos Marijos, Išganytojo Motinos globa.

Tik mažo tikėjimo motinos ir tokios, kurios daugiau atsižiūri į žmones negu į Dievą, apleidžia tą apeigą. Mat, kitos negali pakęsti, jei jas netikėliai pajuokia

dėl tos apeigos.

KLAUSIMAS. Ar tinkamas daiktas rengti “parę”, parvažiavus dukteriai vienuolei namon aplankyti savuosius?

Pil—nė.

ATSAKYMAS. “Parės parėms” ne-lygios. Vienos jų daromos su šokiais, su svaigalų vartojimais ir kitokiais labai pasauliniais, netinkamais pasilinksminimais, tai tokių jokių būdu negalima daryti vienuolei sutikti ir pagerbti. Tokia “parė” greičiau vienuolę įžeistų ir jai būtų tikra panieka.

Gi jei “parės” vardu supranti sukvietimą į namus giminių ir pažystamų, su kuriais vienuolei gali būti malonu susitikti ir pasimatyti ir drauge užkasti ir kavos puodelį išgerti, tai tokia “parė” rengti nėra nieko netinkamo.

Dėl “parių” geriausia pasiklausti pačios vienuolės pirmiau negu ji parvažiauo. Įvairios vienuolės turi ir įvairius papročius ir savo įstatymus. Kartais, kas vienoms yra leidžiama, kitoms ne.

KLAUSIMAS. Ar apsuvedusieji visuomet privalo nešioti ant piršto sutuoktuvių žiedą?

Z—tis.

ATSAKYMAS. Nėra įsakymo nei pareigos, bet labai tinka ir naudinga, kad visuomet nešiotų. Žiedai jiems primena moterystės vienybę, amžinybę ir nesuardomybę. Jie primena jiems jų šventas pareigas.

KLAUSIMAS. Du metai atgal vienas žmogus pažadėjo man garbės ir sąžinės žodžiu duoti vietą, jei sąlygos atsimainys. Dabar tos sąlygos atsimainė, kaip jis norėjo, bet jis ima ton vieton kitą ir nepildo savo pasižadėjimo. Ar jis sunkiai nusideda?

Zaika.

ATSAKYMAS. Prižadas, padarytas garbės ir itin sąžinės žodžiu su intencija surišti save pareiga jį išpildyti, yra tikru

rišančiu kontraktu. Jei prižadėtas dalykas yra svarbus, tai kontraktas riša po sunkia nuodėme

Prižado atsakomybė dar padidėja, jei tas, kuriam buvo jis padarytas, prižadėjusiam teikė kokius nors patarnavimus arba pasidarė išlaidas, pasitikėdamas pažadu, ir dabar turi žymių nuostolių ar ko panašaus, tuomet pažado laužytojui yra sunki nuodėmė.

LIETUVOS ŽINIOS

— Gruodžio 12 d. siaurųjų geležinkelio traukinėlis Kaune ties Kanto g-vė suvažinėjo pilietę Eugeniją Šluotaitę 33 m. amžiaus.

— Šiais metais Valančiaus liaudies universitetas Marijampolėje veikia gerai. Paskaitos ruošiamos kiekvieną seknadienį. Pažymėtina, kad paskaitos būna paimitos iš šių laikų gyvenimo būtent: "Rusijos piatiletkā," "Europos krizis," o po to bus skaitoma paskaita Lietuvos ekonominis krizis.

Paskaitas šiuo klausimu skaito ekonomistas p. Miknevičius. Paskaitas gausiai lanko moksleivija ir miesto gyventojai. Paskaitos skaitomos "Blaivybės" salėje.

— Prienų apylinkės ūkininkai padarė steigiamąjį susirinkimą savitarpio draudimo nuo ugnies draugijai įsteigti. Apie dr-jos reikšmę ir tikslus kalbėjo iš Kauno atvažiuavęs studentas Marčiulynas. Paskaitė įstatų projektą, kurį dar papildė kun. Kardauskas. Ūkininkai vienbalsiai pripažino tokią dr-ją steigtiną ir išrinko komisiją iš ūkininkų: Jotautos, Vaikšnio, Juozaičio, Zujaus ir Butkevičiaus, kuriuos įgaliojo vesti steigiamos dr-jos reikalus ir paruošti galutinai įstatus sekančiam steigėjų susirinkimui. D r a u g i j o n stoti davė sutikimą per 200 asmenų. Steigėjai tikisi turėti mažiausiai 500 ūkininkų apsidraudusių trobėsius 3,000,000 lt. vertės. Mes ūkininkai sveikiname šią min-

tį ir linkime visiems Lietuvos ūkininkams panašias draugijas įsisteigti.

— Neseniai naktį Marijampolės stoty iš tarnautojo Kriaučiūno buto nežinomi piktadariai išnešė palatą, pagalves, antkloides, šaulišką uniformą ir kitus daiktus. Kitą dieną pavogtieji šaulio uniformos rūbai buvo rasti pamesti laukuose. Vagis, matomai, neapsižiūrėjo ir paliko pinigų ir revolverį.

— Marijampolėje pereiniais metais gruodžio 10 d. mirė Marijonų gimnazijos prancūzų kalbos mokytojas a. a. brolis Antanas Sivickas, pavyždingas jaunimo auklėtojas.

— Panevėžyje gruodžio 22 d. mirė a. a. brolis Gabrielius Gylys, labai geras senukas, Marijonų bažnyčios zakristijonas.

— Panevėžyje gruodžio 24 d. kapuose laidojant a. a. Gabrielių Gylį prie duobės, pasakęs pamokslą a. a. kun. Jurgis Tilvytis krito ir atidavė Dievui sielą. Mirštančiam kunigui davė išrišimą laidotuvėse dalyvaujantis kun. Guturavičius. A. a. kun. Jurgis Tilvytis gruodžio 27 d. palaidotas Marijampolės parapijos kapuose. Lietuvoje a. a. kun. Jurgis Tilvytis buvo visiems gerai žinomas po slapyvardžiu Žalvarnio rašytojas — religinis poetas. Velionis apgynė Paistrio apylinkę nuo pragaištingos klaidatikų Kazlavitų įtekės ir ten įkūrė naują parapiją. 1922 metais įstojo į Marijonų vienuoliją. 1923 metais darbavosi prie Marijampolės vienuolyno ir gimnazijos namų statybos. Pastaraisiais metais, kaipo Panevėžio Marijonų namo vyresnysis gyveno Panevėžyje ir padarė didelį darbą: įkūrė apie 10 ar 12 senelių prieglaudų, kurių kiekvienoje laikė po kelis ar keliolika senelių; jis globojo vaikų prieglaudą, kur maitinosi apie 100 iki 140 vaikų. Jis mokėjo pažadinti šelpti tas prieglaudas, taip jis savo rūpesčiu galėjo jas išlaikyti. Amžiną atilsį jo vėlei.

K. I. T.

Alp 2272